

og hvis ærede Medlemmer hufte, hvad jeg har sagt — hvad de sikkert ikke gøre, men det staar jo i Rigsdagstidenden — ville de vide, at jeg i min Opfattelse af denne Sag staar paa et andet Standpunkt end den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører talte om, at Lodssejerne derovre havde et Krav paa Erstatning af Statskassen. Det kan jeg ikke indrømme; de have ikke noget saadant Krav. Derimod vil jeg være enig med den ærede Ordfører i, at Billighed kan tale for, at vi søge at hjælpe paa de Lodssejere derovre ved Grænsen, som have ejet deres Ejendomme da og siden Grænsereguleringen fandt Sted. Som sagt, jeg er enig i, at Billighed taler for, at vi søge at inødekomme dem, og saa tror jeg ogsaa, vi kunne lade Retskravet hvile; det er ikke værd, at vi fordybe os deri. Der er jo, efter hvad den ærede Ordfører fremsatte, ikke mere end 7 Ejere tilbage fra den Tid, da Grænsereguleringen fandt Sted, eller maaske rettere 8, men den ottende er samtlige Lodssejere i en By derovre, og over for dem vil det være vanskeligt at træffe nogen Afgørelse. Med disse 7 skal jeg altsaa se at opnaa en Overenskomst, saaledes at man med et rimeligt Bederlag fra Statskassens Side kan fyldestgøre dem for det, de, som sagt, med Billighed kunne vente af Statskassen. Men jeg maa maaske dog tilføje dette, lat for saa vidt som de Lodssejere, der tidligere have indsendt Andragender, og hvoriblandt ogsaa findes den Lodssejer, der her er Spørgsmaal om, nemlig Johan Nissen af Willebøl, have søgt at støtte deres Erstatningskrav paa den Allempe og Stade, som er tilføjet dem paa Grund af Kolera, saa maa jeg for mit Vedkommende afvise Sagen, og jeg tror, jeg tør sige det samme ogsaa for Justitsministerens Vedkommende. Der kan ikke være Tale om at stille Lodssejerne derovre anderledes, end Folk i Almindelighed ere stillede; naar vi saa en saadan Landeplage som Kolera, ville adskillige Mennesker baade direkte og indirekte have Tab derved; og det maa Lodssejerne derovre ogsaa finde sig i. Det er altsaa ikke dertil, jeg tager Hensyn, men jeg skal i øvrigt tage Hensyn til Sagen, saaledes som den foreligger. — Hvad det sidste Andragende, Betænkning Nr. 45, angaar, skal jeg kun henvise til, at dette Andragende er indsendt til Indenrigsministeriet og ikke er afflaaet. Der er kun svaret de paagældende, at Sagen skulde komme under Overvejelse, men at man maatte tage den under Overvejelse sammen med de Andragender om Havneanlæg ved Kattegattet, som ellers foreligger for Ministeriet. Jeg har altsaa ogsaa

for dette Andragendes Vedkommende intet imod dets Henvisning til mig.

B. Madsen: Jeg ønsker at udtale en Tak til den højtærede Minister samt Finansudvalget og dets Ordfører for den velvillige Imødekommenhed, som Andragendet fra Fisterne ved den nordvestlige Kyst af Sjælland har mødt. Det vilde være af overordentlig stor Betydning for den fattige Befolkning der, om den kunde faa sine Ønsker opfyldte og faa anlagt en Vølgebryder der ved Kysten. Da jeg tidligere ved Finanslovens første Behandling har talt om denne Sag, skal jeg ikke nu komme nærmere ind derpaa. Jeg vil kun udtale Haabet om, at den højtærede Minister vil lade Regeringens Teknikere undersøge Sagen til Foraaret eller til Sommer, saaledes at der paa næste Aars Finanslovsforslag kan blive optaget en Bevilling dertil.

Dalsgaard: Jeg vil gerne talke den højtærede Indenrigsminister for den velvillige Naade, hvorpaa han stillede sig over for Henvisningen af Andragendet fra den tekniske Skole i Skive om et yderligere Bidrag paa 2,000 Kr. til Skolen. Som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, og hvad jo ogsaa fik Ministerens Tilslutning, er der givet mindre til denne Skole end til andre tekniske Skoler, som ere byggede omkring i Provinserne baade før og siden. Jeg vilde kun gerne gøre den korte Bemærkning, at naar den højtærede Indenrigsminister antydede, at det yderligere Tilskud, som der kunde tilstaa Skolen, rettelig burde være $\frac{1}{3}$ af 4,300 Kr., fordi det var det Beløb, der i sin Tid var fradraget for de Votaler, som den Gang Skolen blev bygget, ikke lige straks skulde tages i Brug for Skolen, saa forekommer det mig dog, at Skolen bør have de 2,000 Kr., som den her ansøger om. Den højtærede Indenrigsminister udtalte nemlig, at der til Grund for Beregningen burde lægges en Byggesum af 30,700 Kr., men naar det er Tilfældet, og da denne Skole bør have $\frac{1}{3}$ af Overslagssummen, lige saa vel som andre Skoler, der jo have faaet $\frac{1}{3}$, bliver hele den Sum, som Skolen bør have, jo 10,000 Kr., og da den kun har faaet 8,000 Kr., bør den altsaa have de 2,000 Kr. til, som den har ansøgt om. Det bliver endda næppe nok $\frac{1}{3}$ af 30,700 Kr. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Indenrigsministeren (Hørring): Maa jeg blot over for, hvad det ærede Med-